

ROĐENDAN IZ DRUGOG UGLA

Šesti dan festivala.

Sunce se vratilo.

Kao da nam je htjelo poručiti – vidite kako je bez mene, a vi opet govorite: „Brate, jest ugrijalo, šta je ovo ovako toplo?“

A kad sam se malo sakrio iza oblaka i posjetila vas kiša, opet isto: „Jest se okišalo, šta je ovo ovako zahladnilo.“

Znam, sad ćete me više cijeniti.

Uzmem sunčane naočale i izađem iz kuće.

Jučer su nas u večernjem terminu zabavili Tuzlaci, Pozorište mladih na čelu sa Adnanom Mujkićem, čovjekom koji dušom i srcem živi umjetnost.

Mladost na sceni.

Slavi se rođendan uz igru Orvelove „Životinjske farme“.

Scenski efekti, igra svjetla praćena muzikom.

Doduše, na momente uspore, ali energija se osjetila u prepunoj Pozorišnoj dvorani.

Priča o porodici, o svim pogreškama u odgoju koje vode ponekad i do tragičnog kraja.

Ovaj tragični kraj sebi objašnjavam da sve nije onako kako izgleda i kako većina vidi. Hoću da i taj kraj pripišem igri pa neka čita ko kako hoće.

Porodica je temelj društva.

Puno malih sretnih porodica čini jedno veliko sretno društvo.

I obrnuto.

Nisu slučajno krenuli sa poznatom Tolstojevom definicijom porodice.

Publika je dugim aplauzom ispratila mlade glumce sa scene.

Večeras u netakmičarskom programu naši prijatelji iz Totala.

Jesenko Muzaferija, Fajče i Đani.

„Audijencija“.

U takmičarskom programu, glumci iz banjalučkog DIS-a.

Znamo da oni prave dobre predstave.

Sretno!

Idemo dalje!

SA RADIONICA...

53. TEATARSKI FESTIVAL BIH
FEDRA
2025.

SA PREDSTAVE "SRETAN ROĐENDAN"

POZORIŠTE MLADIH TUZLE

SA OKRUGLOG STOLA

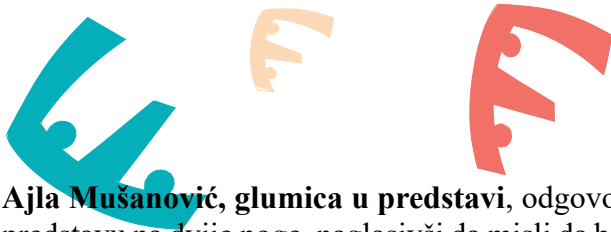
PREDSTAVA "SRETAN ROĐENDAN"

Senada Milanović, moderatorica Okruglog stola, pozdravila je prisutne i ansambl te ih najavila kao stare znance, dobro poznate bugojanskoj publici. Predstavila je Adnana Mujkića, koji je adaptirao tekst i režirao samu predstavu. Rekla je da je tekst poznat publici. Radi se o romanu „Životinjska farma“ Džordža Orvela, koji je nastao 1945. godine kao kritika totalitarnog režima i da je to alegorijska basna koja je aktuelna u svakom vremenu, što nam dokazuje i ova predstava večeras. Zatim je zamolila Adnana da prisutne upozna sa školom, a onda i sa procesom nastanka predstave.

Adnan Mujkić, režiser predstave, rekao je da se na FEDRI i pred bugojanskom publikom uvijek lijepo osjećaju, a onda je predstavio školu koja je nastala iz saradnje Pozorišta mladih Tuzle i Udruženja „Mladi Tuzle“ koji su preko dvadeset godina radili na dramskom odgoju djece, a onda su se odvažili i, uz potporu roditelja, osnovali Savremeno-umjetničku školu. Prva generacija škole je ovo godine ispratila svoje maturante i predstava koju smo vidjeli je njihov maturanski ispit. Podjelu uloga u predstavi su napravili bez maturanata jer oni odlaze na fakultete, što ograničava izvođenje predstave. Proces nastanka predstave je bio dugačak, radili su različita istraživanja, dolazili su zajedno do rješenja. Naglašava da su prvobitno radnju smjestili u skupštinske klupe, a onda su shvatili da su naši likovi iz farme zapravo u kući. Kada je fokus prebačen na porodicu i odgoj, odmah im je bilo lakše raditi. U predstavi ima ličnih motiva i ličnih isprijava.

Senada Milanović je primijetila vidljivost tog društvenog konteksta i pitala je glumce kako je njima bilo glumiti životinje i ljude te kako su došli do ovakve scenografije koja djeluje vrlo skupo.

Ajla Mušanović, glumica u predstavi, odgovorila je da je olakšavajuća okolnost što su igrali predstavu na dvije noge, naglasivši da misli da bismo zaista mogli u ponašanju životinja pronaći neke ljudske osobine.

Adnan Mujkić je odgovorio da je scenografija sastavljena od svega što su koristili u prethodnim predstavama, da su platili samo drveni materijal i nije savršeno napravljena, ali su je uklopili u radnju. Ideja je bila da otac napravi scenografiju farme sinu za rođendan. Rekao je da su ključna svjetla pametno postavljena na prava mjesta i da ona daju taj osjećaj bogatog izgleda. U originalnoj izvedbi nema zavjese, zamišljeni su paravani, ali na gostovanjima nekad moraju improvizirati. Dodao je da je tema rođendana i pištolja u dječakovim rukama na tom rođendanu stvarni događaj, koji su oni željeli da naglase kao jedan od problema društva.

Senad Jusić Čupo, član žirija publike, pohvalio je scenografiju, majstorski postavljena svjetla i sjene koje prave. Rekao je da se vidi da su to radili iskusni ljudi, svidio mu se i antropomorfizam, naročito ističe perad koja su sjajno iznijela svoje životinjske likove.

Dunja Boburov, članica žirija publike, dodala je da želi pohvaliti dikciju, lijep i tečan govor glumaca, što je važno u procesu nastanka predstave.

Senad Milanović se složio sa Dunjom i rekao je da je dikcija postala važan i težak dio posla sa mladima jer danas mladi u privatnom životu govore skroz drugačije i u žargonu. Pohvalio je kolektivnu igru i perad koja su dodavala scenske pokrete, pogotovo kad su pod maskom. Dao je i savjet da to rade i drugi glumci kad su pod maskom, da dodaju pokrete kako bi publika raspoznavala životinje. Dodao je da je to granica sa lutkarstvom, ali da bi bila efektna.

Dženita Imamović-Omerović je čestitala na ozbiljnoj produkciji i dodala da, kad bi pogledali teme koje se obrađuju i motiviranost mladih ljudi na ovom Festivalu, njihove mentore, izgledalo bi kao da u zemlji nema nikakvih problema jer takva mladost vlada njome. Rekla je da nastave da se bodre, da istražuju teme i da rade kao do sad jer to što se dešava ovdje u Bugojnu nadilazi obični festival. Ističe da je ovo jedna sjajna priča i da bi voljela da svi koji finansiraju ovakve projekte dođu ovdje i osjete kako mladi ljudi vole i rade.

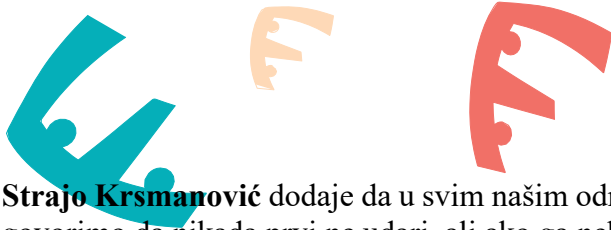
Lejla Idrizović, profesorica iz Tuzle, skrenula je pažnju na aktuelnost književnog djela i prikaz društveno-odgovornog aspekta ovog djela. Ovdje je Adnan uradio temu koja poslije izvedbe zahtijeva razgovor u vidu okruglih stolova, naročito kraj koji se nazire, a mi sve češće takve stvari čitamo u medijima. Naglasak je na odgojnom elementu predstave.

Adnan Mujkić je dodao da oni imaju praksu da poslije ovakvih predstava koje rade za školski uzrast uvijek imaju okrugle stolove. Oni su svjesni potrebe da se osvijesti društvo o problemima porodice, nasilja, držanja oružja... i nastoje pronaći uzroke i posljedice tako da su i likove podijelili na uzroke i posljedice.

Marko Misirača, član stručnog žirija, čestitao je ansamblu na predstavi i izražava zadovoljstvo da sad vidi lica glumcima jer je kao gledalac to priželjkivao. On smatra da su maske u predstavi bile hendikep glumcima te da su im onemogućile prikazati emocije. Dodao je da je vidio paralelnu radnju porodice i Orvelove farme, ali da ih nije mogao povezati koliko god se trudio. Kraj mu je jako asocijativan, potresao ga je dječak s pištoljem, ali da ni njega nije mogao povezati sa Orvelom.

Adnan Mujkić je objasnio da ga sve izgovoreno tjera na promišljanje o poboljšanju predstave, da neka rješenja uopšte nije imao u vidu. Dodao je da ga fascinira koliko ljudi utječu jedni na druge, pojedinac na pojedinca (roditelji, prijatelji, sestre...) i da se bavio tim odnosima u predstavi. Naglasio je da je za njega strašno da jedan otac van zakonskih propisa drži oružje u kući koje je dostupno svima. Na takve stvari treba ukazivati, naglasivši da su oni prvenstveno odgojno pozorište i osnovani su radi toga.

Dodaje da je ova priča, zapravo, priča o tragedijama poslije kojih se ništa nije promijenilo u društvu. O asocijaciji Orvela i porodice, rekao je da nije normalno da otac odgurne majku kada kaže vijest da je trudna, životinja bi se drugačije ponašala, što su i prikazali poslije u odnosu među životinjama koje su njihov altre ego.

Strajo Krsmanović dodaje da u svim našim odnosima prema djeci ima nešto Orvelovsko. Kad govorimo da nikada prvi ne udari, ali ako ga neko dirne, da vrati. Dijete je mali čovjek, ono ne dolazi sa uputama o odrastanju, nego porodica usađuje u njega vrijednosti. Složio se sa primjedbom za maske, rekavši da su one bukvalno rješenje, da se moglo na kreativniji način riješiti asocijacija, predložio je pokret kao rješenje.

Vanessa Glodo, članica stručnog žirija, čestitala je na odličnoj izvedbi ansamblu, iznenađena činjenicom da postoji takva vrsta škole kod nas. Složila se sa sugestijama predhodnih učesnika u okruglom stolu. Osjetila je isto što i ostali, primijetila je da su maske trebale biti dio rođendanskog dekora. Pohvalila je scenski govor koji je jasan i kad su likovi duboko u sceni ili okrenuti leđima.

Aldin Omerović, član stručnog žirija, izrazio je svoje poštovanje prema radu Pozorišta mladih i konkretno Adnanovim projektima koje prati dugi niz godina. Rekao je da će iznijeti nekoliko dobronamjernih sugestija koje su strukturalne prirode. Pohvalio je pristup tekstu koji je drugačiji od onih spektakularnih, epskih pristupa koje smo navikli da gledamo u Adnanovoj režiji. Iznio je mišljenje da ovaj tekst zahtijeva suptilniji pristup i da nema mjestu spektaklu. Složio se sa prethodno izrečenim stavovima o maskama i dodao da one podcrtavaju karakter, a to nije onda alegorično kao što je Orvel prikazao. Maske su dale likovima 2D dimenziju i nismo imali potpuni karakter, naprimjer, Boksera. Karakteri su ostali "plošna naznaka", morale su se više istaći te dimenzije životinja koje asociiraju na ljude. Dodao je da je brehtovsko obraćanje publici odvučilo pažnju od teme i misli da bi jednostavnije rješenje bilo jasnije. Naglasio je da je to njegov stav i da ne mora biti u pravu.

Senada Milanović je prisutnima ponovila da su Okrugli stolovi na FEDRI upravo nastali u namjeri da pomognemo u radu, da damo savjete iskreno i bez sujeta, pa se zahvalila prisutnima na učešću.

KNJIGA UTISAKA

"SRETAN ROĐENDAN"

POZORIŠTE MADIH TUZLE

„Genijalno!“

„Tito + Stanjin + Trump= Napoleon“

„Nemam prave riječi da opišem ovaj
fenomen!! Svaka čast!“

„Grozno!“

„Svaka čast!“

„Tuzla je Tuzla!! Stvarno su razvalili.“

„Bravo!“

„Definitivno najbolji!!!“

„Realnost“

„Volimo Orvela“

„Sjajna predstava, chills, litearl chills!!“

„Bravo, svaka čast. Tuzla uvijek
najbolja.“

„Superiška“

„Super je sve bilo, woww“

„Aferim!“

“Viva la revolucion.“

„Onako..“

„Super!“

„Brutalno!! Bravooo!“

„Zanimljivo“

RAZGOVOR SA...

**ADNAN
MUJKIĆ**
REŽISER PREDSTAVE
"SRETAN RODENDAN"

Imali smo priliku pogledati i predstavu „Sretan rodendan“ Pozorišta mladih Tuzle, autora i režisera Adnana Mujkića. To je šesta predstavu u okviru takmičarskog programa 53. FEDRE. Nastala je po motivima Orvelove „Životinjske farme“. E sad, što je zanimljivo, ovo je matura predstava učenika i to prve generacije Savremeno-umjetničke škole koju ste Vi pokrenuli prije nekoliko godina. Prvo, jeste li ponosni na školu i na ono što ste zamislili i ostvarili?

Pa ja sam toliko ponosan da, zapravo, ne znam riječi koje treba koristiti da se iskaže taj ponos. Ponos na činjenicu da se u ovoj državi, u ovom vremenu i prostoru, od ničeg može napraviti nešto, za nas veliko, a vjerujem da će vrijeme pokazati, veliko i za ovu državu ili ovu regiju. Naravno da smo sretni, zadovoljni. Mi smo ispratili prvu generaciju maturanata. Dobila je Bosna i Hercegovina, a i regija prvo zanimanje, prve diplome koje nose ime izvedbeni animator dramske umjetnosti i edukacije, na nivou srednjoškolskog obrazovanja. I još smo ponosni i na to da su oni htjeli da svoje obrazovanje završe na jedan, kako oni kažu, dostojanstven način, ne baveći se, uslovno rečeno, nekim formama koje smo već radili, nego su htjeli nešto više, nešto drugačije, nešto snažnije. Ja bih rekao, nešto opasnije. I tako smo se otisnuli na tu plovidbu koja se zove istraživanje originalnog djela, jer u nastavnom planu i programu u tom četvrtom razredu, u okviru predmeta „pozorišna predstava“, stoji nastavna jedinica koja se zove „historijski kontekst i refleksije originalnih djela. I nabrojani su različiti autori. Eto, jedan od njih je Orvel.

Orvelova „Životinjska farma“ svima je poznata. Kada spominjete istraživanje, ja se sjećam i kroz prethodne predstave, bez obzira koji tekst ste uzimali, bavili ste se istraživanjem. Kroz ovu priču, ovu adaptaciju, bavite se i porodičnim nasiljem, oružjem, alkoholizmom, tim nekim porodičnim problemima koje ste provukli kroz ovu verziju „Životinjske farme“.

Pa mi ćemo uvijek, barem dok ja ovu misiju realizujem, prije svega biti odgojno pozorište, koje sada već i obrazuje pored odgoja. I nemoguće je kad tako pristupate mladim ljudima da radite originalno djelo, a da im ne date priliku i pravo da imaju svoj kritički stav o nekim pojavama. „Životinjska farma“ kao takva je sama po sebi umjetnost, sama po sebi katarza i sama po sebi ozbiljan izazov, naročito ako se bavi postavkom originalnog djela. Sad treba mladim ljudima dati da vide gdje danas živi Orvel, gdje danas žive likovi iz „Životinjske farme“. Onda vam oni donesu jednu kutiju materijala i meni je bilo značajno da su zaista dijagnosticirali, pa čak kroz proces, možda imenom i prezimenom, spomenuli osobe koje su današnja konotacija s onim što je Orwell pisao. I u jednom trenutku trebalo je presuditi, staviti konceptualnu predstavu u neko vrijeme, neki ambijent. I na kraju, moja intimna potreba je da njih osnažimo, da jačaju i osnaže to što mogu mijenjati, kako sebe, tako i svoju porodicu. Tako da smo mi stavili „Životinjsku farmu“ u kontekst porodice, simbolički je nazvali „Sretan rođendan“, a to je sve, samo ne „sretan rođendan“. Paralelno smo radili i projekt koji se odnosi na ilegalno posjedovanje oružja u Tuzlanskom kantonu koji podržava UNDP. Mi smo zapravo došli do strašnijih, poražavajućih informacija koliko mi zapravo imamo ljudi koji poznaju nekoga ili imaju nekoga u porodici koji čuva to oružje koje je ilegalno stečeno. I onda, ne daj Bože, upotreba takvog jednog oružja dovodi do ovakvog ishoda, a, nažalost, kod nas je i dalje običaj da se rođenje djeteta, pogotovo muškog djeteta, svadbe, proslave i svi drugi uspjesi slave pucanjem. I, nažalost, eto, ta tema pucanja je našla svoju konotaciju i u ovom Orvelovom tekstu.

Moram spomenuti okrugli sto. Sinoć smo imali priliku da čujemo stručni žiri, koji se dotakao onih maski. Rečeno je da im možda maske nisu ni bile potrebne jer su glumci sjajno igrali te da su više željeli da vide njihov lik. Pretpostavljam, znajući tebe, da si sinoć razmišljao o tome da možda skroz skloniš maske.

Mi smo, nakon okruglog stola, zaista o svemu razmišljali i jedva čekam da izađe bilten, u kojem će pisati sve što je izgovoreno. Jer znate, kad ste pod adrenalinom, pod temperaturom, friško poslije predstave, teško je sve to odmah procesuirati. A čini mi se da je sinoć izgovoreno puno kvalitetnih misli o kojima moramo razmišljati. Što se tiče same izjave od sinoć i razmišljanja da li skinuti maske ili ne, to je zaista stvar novog procesa, kojeg, na sreću, imamo priliku razvijati. Krajem augusta, prilikom obnavljanja predstave za sezonu od septembra, definitivno ćemo probati i tu verziju. Međutim, ta priča o maskama meni je lično, zapravo, provocirala pojam „maske“. Sinoć je jedan komentar na okruglom stolu mene malo pomjerio – išao je u smjeru da je bilo potrebno da ih više vidimo bez maske. A ja tu potrebu imam svakodnevno u kontaktu s ljudima. Ja imam konstantnu potrebu da ljude, koje čak i poznajem, ili ne poznajem, vidim bez maske. Moja intimna potreba bila je da ih ostavimo gledateljima željne bez maski. Zato sam ih i zadržao do kraja. Povremeno smo ih otkrivali, izlazili su oni iz likova životinja, skidali maske i bivali ono što su suštinski: humana bića, ljudi. Ali ipak, puno više su bili pod maskama, što, po mom mišljenju, odražava i današnje društvo. Svi smo mi danas puno više pod maskama. Čak tim maskama vješto upravljamo, do granica apsurdna. A volio bih da malo više vidimo jedni druge bez maski, u porodici, na poslu, u struci, u životu generalno, u prijateljstvu, ljubavi, roditeljstvu. Tako da, probat ćemo konceptualnu predstavu bez maski, ali negdje je meni važno da i poruka za život bude: Hajde da pokušamo ponekad biti bez maski.

Sjajno si to rekao. Hvala za ovaj razgovor, hvala za ovu predstavu!

53. TEATARSKI FESTIVAL BIH
FEDRA
2025.

PREDSTAVLJAMO
GLUMCA VEČERI

ELDAR
HAMZIĆ

PREDSTAVA
"SRETAN ROĐENDAN"

Predstavite nam ukratko sebe, pozorište iz kojeg dolazite i Vaše iskustvo kao člana.

Ja se zovem Eldar Hamzić. Imam devetnaest godina. Dolazim iz Tuzle i član sam pozorišta od 2019. godine. Imao sam priliku da budem član Dramskog studija i da radim na različitim projektima i predstavama. Sad imam priliku da budem saradnik u radu tog istog Dramskog studija, tačnije da ja vodim grupe. Pored toga, imam priliku da igram u projektima kao što je ovaj.

Koliko ste Vi zadovoljni vašom izvedbom?

Prvo, nisam se nadao nagradi, a da sam se i nadao, nadao bih se za nekog drugog. Ja sam jako zadovoljan ovom izvedbom, a i ljudi su to isto primijetili. Moj subjektivni osjećaj je da mi je ovo najdraže igranje, najdraža izvedba ove uloge otkako smo krenuli igrati ovu predstavu.

Kako je tekao proces nastanka Vaše predstave/uloge i da li se u pravom životu poistovjećujete s njom?

Ovako, što se tiče procesa nastanka, prije svega, predstavu su počeli raditi učenici Savremeno-umjetničke škole, pa smo mi onda tek naknadno pozvani nakon što je već neka ideja i razrada stvorena. Kad smo se svi okupili, krenuli smo da razrađujemo likove, što je bilo jako, jako zanimljivo jer smo trebali da vodimo neku paralelu između životinjskog i ljudskog svijeta, a svaka životinja u ovoj predstavi predstavlja određeni sloj društva nekog čovjeka koji bi, da je s one strane platna, bio neko ko bi to uradio sam u tijelu čovjeka. Da li se ja poistovjećujem s ulogom? Ne stopostotno, ali u jednoj stvari definitivno, da u moru nekih teških okolnosti koje su zadesili životinjsku farmu, te kokoši nekako uspiju prokokodakati taj humor koji publika voli, a i ja stvarno volim biti optimista.

Kakav je osjećaj biti u najpozorišnijem gradu, u Bugojnu na FEDRI? Poruka za kraj?

Ovo mi je prvi put na FEDRI, a i u Bugojnu. Predivan je osjećaj. Osjećaj je baš pozorištan, festivalski. Iako je danas padala kiša, jako smo zadovoljni. Ljudi su jako gostoprimećivi.

FEDSIKON

Ime i prezime: Daina Anić

Mjesto iz kojeg dolazite: Tuzla

Da možete birati bilo koje vrijeme u kojem biste živjeli – prošlost, sadašnjost ili budućnost – šta biste izabrali i zašto?

Sadašnjost bih uvijek izabrala kako bih živjela u momentu i kako se ne bih kajala što nisam živjela u momentu.

Koliko godina ste u teatru i sjećate li se prve uloge?

Ovo mi je deveta godina, prva uloga mi je bila u predstavi "Sretni kraljević". Prije toga sam igrala u plesnim predstavama.

Kada biste emociju mogli glumiti do savršenstva, koju biste izabrali i zašto?

Izabrala bih ljubav zbog njene složenosti, različitosti od osobe do osobe i topline u srcu.

Da li je improvizacija talenat, vještina ili nužda i koliko je zapravo koristite?

Mislim da je improvizacija u današnje vrijeme veoma bitna i korisna vještina. Ne koristim je često, uglavnom u nuždi, ali je koristim svjesno.

Šta biste poručili sebi na početku pozorišnog puta?

Ne ustručavaj se reći "glupu stvar".

53. TEATARSKI FESTIVAL BIH
FEDRA
2025.

VEČERAS

Mala sala

19,00 sati

**PRATEĆI
PROGRAM**

Teatar Total Visoko AUDIJENCIJA

(Autor teksta: Vaclav Havel)

Režija: Jesenko Muzaferija

Igraju:

Faik Salihbegović

Dževad Hasanbegović

RIJEČ REŽISERA:

"Audijencija" je mali politički satirikon iz doba kulta ličnosti.

53. TEATARSKI FESTIVAL BIH
FEDRA
2025.

VEČERAS

Pozorišna dvorana

20,30 sati

**TAKMIČARSKI
PROGRAM**

DIS Teatar Banja Luka LOVAC U ŽITU

**(Autor teksta: Ognjen Bogdanović prema romanu Jerome David
Salinger)**

Režija: Ognjen Bogdanović

Igraju:

Aleksa Kopanja - *Holden*

Dušica Lakić - *Feba/Sali*

Nemanja Dojčinović - *Stred*

Pavle Milekić - *Spenser/Antolini*

Nikola Pandža - *Ekli*

Vanja Banjac - *Moris*

Ena Čvoro - *Sani/Bernis*

Producent: Lazar Marjanac
Dizajn svjetla: Pavle Romčević
Kostimi: Dušica Lakić
Koreograf: Igor Marić

O PREDSTAVI:

Holden Kolfield je sedamnaestogodišnjak izbačen iz škole. Umjesto da se vrati kući i suoči s roditeljima, on kreće u avanturu bježeći u Njujork – grad koji mu pruža iluziju slobode, ali i ogoljava njegovu ranjivost. Tokom tri dana lutanja gradskim ulicama, hotelima, barovima i tuđim pričama, Holden pokušava da razumije svijet oko sebe, ali još više – da razumije sebe.

U vrtlogu suočavanja sa licemjerjem odraslih, emocionalnom zbunjenošću i sopstvenom melanholijom, on pokušava da sačuva ono posljednje nevino u sebi – misao da svijet ne mora biti okrutan, lažan i prazan. Njegova sestra Feba postaje simbol tog izgubljenog svijeta – svijeta u kojem još uvijek postoji nježnost, povjerenje i istina.

Predstava „Lovac u žitu” donosi savremeni scenski izraz inspirisan romanom Dž. D. Selindžera, ispisujući intimnu mapu jednog mladog uma koji se raspada pred očima publike. Kroz ritam urbane drame, fragmentarnu naraciju i emotivne prizore, scena postaje prostor unutrašnje borbe, sukoba između stvarnosti i idealizma, između djetinjstva koje nestaje i odrastanja koje vreba iza ćoška.

Ovo nije samo priča o Holdenu – ovo je priča o svakome ko se ikada osjećao izgubljen, o onima koji ne znaju da vrište, pa pišu, pričaju i proživljavaju, o onima koji ne znaju da pripadaju, pa lutaju.

5. DAN FESTIVALA

5. DAN FESTIVALA

OBAZIRANJA

FEDRO: (sjedi turski na sećiji) Aj, aaaaaaajjjj.

FEDRINICA: (skoči) Šta ti je, dragi Fedro?

FEDRO: (trlja desnu nogu) Uhvati mi grč nogu.

FEDRINICA: Šta si savio te noge, k'o da si mačka?

FEDRO: Mislio sam da još uvijek mogu.

FEDRINICA: Ne možeš ti više ništa k'o nekad, džaba se trudiš.

FEDRO: Po tvome, najbolje da ja umrem i eto ti onda diši slobodno.

FEDRINICA: Ma ko spominje umiranje, šta bulazniš?

FEDRO: Ne mora se sve reći, čitam ja i između redova.

FEDRINICA: Pogrešno čitaš, primijetila sam da i predstave ne kontaš.

FEDRO: (ljutito) Ko ne konta predstave, ja ne kontam?

FEDRINICA: Ti, ti. Samo nešto zvocaš i tražiš dlaku u jajetu.

FEDRO: Bože moj, kakva si ti neodgovorna, netolerantna i zaguljena žena.

FEDRINICA: De mi to malo obrazloži, odgovorni, tolerantni i nezaguljeni čovječe.

FEDRO: Matere mi mile, treb'o bih se ja malo ulit' k'o onaj sinoć u predstavi pa da onda vidiš.

FEDRINICA: Ne spominji mi onog tipa što odgurnu ženu kad mu je rekla da je trudna, a onaj konj Bokser mazi svoju kobilu kad mu je rekla da je ždrijebna.

FEDRO: Zato što je konj! Zato to radi, nije muški njuškati se s nekim pred svijetom.

FEDRINICA: Nije s nekim, sa svojom rođenom ženom.

FEDRO: (odmahnu rukama) Ma, treba imati pištolj za svaki slučaj.

FEDRINICA: Tebi je i pračka previše, ozlijedio bi se i sa njom.

FEDRO: Bog me ubio ako ja jednog dana ozbiljno ne ozlijedim osobu koja trenutno boravi sa mnom u sobi, samo ako ne štucuje jezičinu svoju lopatastu.

FEDRINICA: (poluglasno) Aaaaa, čovjeka... Možda bih ja stvarno trebala malo birati riječi. Šta ako privrne, teško meni, ali ne bih mu ja to priznala kad bi me sad grom pogodio i to iz vedra neba.

SELEKTOR:

Vahid Duraković

STRUČNI ŽIRI:

Aldin Omerović

Marko Misirača

Vanessa Glođo

MODERATORICA OKRUGLIH

STOLOVA:

Senada Milanović

ORGANIZACIONI ODBOR:

Mirza Idrizović

Vahid Duraković

Senada Milanović

Nedžad Milanović

Suad Velagić

Edin Ćatić Bato

Ermina Musić

Antonio Džolan

Tidža Čaušević

Elma Idrizović

ŽIRI PUBLIKE:

Amir Nuhic

Irhad Topčić

Edin Korjenic

Sead Karadža

Senad Jusić Čupo

Dunja Boburov

Emina Hozic

Munevera Bešliagić

Belma Šabić

Ružica Miličević

DIREKTOR FESTIVALA: Mirza

Idrizovi

ORGANIZATOR KULTURNIH

AKTIVNOSTI: Vahid Duraković

PR FESTIVALA: Mirza Bušatlić

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik

Ermina Musić, tehnička urednica

Suad Velagić

Ajla Sušić

Adin Kurbegović

DIGITALNI DIZAJN FESTIVALA:

Edin Ćatić Bato

TEHNIČKA EKIPA:

Senad Imamović Struja

Edin Ćatić Bato

Jusuf Hozic Caci

Mahmut Ždralović

DIZAJN PLAKATA I NASLOVNICE

KATALOGA: Tidža Čaušević

UREDNIK INTERNET STRANICE:

Edin Ćatić Bato

VOLONTERI:

Adem Ugarak (koordinator), Amna

Duradbegović, Amar Nurkić, Ajna

Ždralović, Naida Bušatlić, Una Ugarak,

Nedim Ćefo, Hana Tiro, Ela Jusufbašić,

Amina Alispahić, Emrah Bušatlić,

Abdusalam Hozic, Hana Malkić, Arijan

Duradbegović, Lana Marijanac, Lejla

Ahmetović

**53. TEATARSKI FESTIVAL BIH
FEDRA
2025.**

